

Arrest

nr. 39 834 van 5 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 13 november 2009 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 december 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN, loco advocaat H. VAN VRECKOM, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas inzake eerste verzoeker, X, als volgt:

“U, een staatsburger van de Russische Federatie en afkomstig uit Dagestan, diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 4 januari 2005. U beriep zich op diverse problemen vanwege uw activiteiten als politieagent en later als advocaat, die informatie verzamelde over problemen die Tsjetsjenen kenden in Dagestan. Hierdoor werd het voor u duidelijk dat de structuren in Dagestan samenwerkten met die in Tsjetsjenië, b.v. Kadyrovtsi, om onschuldige Tsjetsjenen te arresteren.

U vroeg een eerste keer asiel aan op 4 januari 2005.

Enige tijd later kwamen ook uw meerderjarige dochter X (O.V. X) en uw echtgenote X (O.V. X) naar België waar ze een asielaanvraag indienden op 7 juni 2006.

Op 19 januari 2007 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht

aan uw verklaringen. Op 16 april 2007 verwierp de Vaste Beroepscommissie uw beroep tegen deze beslissing.

U verliet België echter niet en u diende een tweede asielaanvraag in bij de Belgische instanties op 23 augustus 2007.

U bracht een aantal nieuwe documenten en elementen aan waaruit bleek dat u beschuldigd werd van samenwerking met rebellen en verspreiding van laster ten aanzien van een politiekolonel en zijn omgeving. Uw aandeel bij de dood van die politiekolonel in november 2006 werd ook onderzocht.

Op 7 april 2008 kregen u, uw vrouw en dochter vanwege het Commissariaat-generaal een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De aard en geloofwaardigheid van de nieuwe documenten en elementen waren niet van die aard om de appreciatie van uw relaas te herstellen. U diende opnieuw een beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde op 24 juli 2008 de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal.

Op 28 augustus 2008 dienden u en uw gezin een derde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

Jullie zijn niet teruggekeerd naar de Russische Federatie maar via uw ex-collega's advocaten en uw familie bekwam u nieuwe elementen.

Via een tussenpersoon bekwam u volgende documenten : een brief van het parket in Chasavuyrt dd. 4/6/2008 in antwoord op een klacht van het advocatenkantoor Svoboda aangaande uw beschuldiging. Een brief van het advocatenkantoor Svoboda dd. 24/6/2008 aan het Openbaar Ministerie van de Russische Federatie en het Hoog Gerechtshof van de Russische Federatie met de vraag uw zaak te onderzoeken en het arrestatiebevel te herroepen, en een brief van uw kennis en advocaat Djanaliev Ruslan dd. 28/7/2008 over de inhoud en reisweg van de twee vorige documenten.

U verklaart verder dat het advocatenkantoor een antwoord op hun aanklacht aan de instanties van de Russische Federatie heeft gekregen waarin vermeld staat dat uw zaak door de autoriteiten van Dagestan moet onderzocht worden.

Van Ruslan vernam u dat er huiszoeken hebben plaatsgevonden. Ook de zus van uw vrouw vertelde dat jullie huis in het oog wordt gehouden en doorzocht werd.

U vermoedt dat men documenten zoekt die bezwarend zijn voor de lokale autoriteiten en Kadyrovtsi." Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.1.2. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas van tweede verzoekster, Chasra USTARKHANOVA, als volgt:

"U, een staatsburger van de Russische Federatie en afkomstig uit Dagestan, diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 7 juni 2006, samen met uw dochter Ustarkhanova Marina (O.V. 5.926.392). U beriep zich op de problemen van uw echtgenoot, Ustarkhanov Ramazan (O.V. 5.705.169).

Op 19 januari 2007 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn verklaringen. Op 16 april 2007 verwierp de Vaste Beroepscommissie jullie beroep tegen deze beslissing.

U verliet België echter niet en u diende een tweede asielaanvraag in bij de Belgische instanties op 23 augustus 2007. Opnieuw beriep u zich op de problemen van uw man.

Op 7 april 2008 kregen jullie vanwege het Commissariaat-generaal een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie dienden opnieuw een beroep in tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde op 24 juli 2008 de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal.

Op 28 augustus 2008 vroegen jullie een derde keer asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Jullie zijn niet teruggekeerd naar de Russische Federatie.

Via ex-collega's advocaten bekwam uw man een aantal nieuwe documenten. Van uw zus vernam u telefonisch dat jullie huis in het oog wordt gehouden en doorzocht werd. Dit werd ook door familie van uw man bevestigd."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2.1. De motivering van de bestreden beslissing inzake eerste verzoeker luidt:

"Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat u bij het relaas blijft dat u verteld heeft tijdens uw eerste en tweede asielaanvraag.

Er moet dan ook nogmaals worden benadrukt dat aan uw asielrelaas zowel door het Commissariaat-generaal als de beroepsinstantie geen geloof kon worden gehecht. Zo werden door de Commissaris-generaal diverse tegenstrijdigheden vastgesteld met betrekking tot uw activiteiten als advocaat, uw assistent Osman Boliyev, uw verschijningen op televisie, uw bezoek aan Duitsland en de verblijfplaats van uw vrouw en dochter na uw vertrek.

Met betrekking tot uw tweede asielaanvraag oordeelde de Commissaris-generaal dat de voorgelegde documenten niet afdoende waren om de eerder gemelde tegenstrijdigheden die werden opgemerkt tijdens uw eerste asielaanvraag te verklaren. Een aantal van de door u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorgelegde documenten werden bovendien in twijfel getrokken. Ook uw engagement eind van de jaren '90 werd door de Commissaris-generaal verder ondermijnd.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigt in haar arrest aangaande uw tweede asielaanvraag dat de nieuwe elementen onvoldoende zijn om uw geloofwaardigheid te herstellen.

Bij de nieuwe documenten moeten volgende opmerkingen worden gemaakt.

De brief dd. 4/6/2008 gaat uit van dezelfde instantie als deze waarvan sprake in uw tweede asielaanvraag (Openbaar Ministerie Chasavyurt) en aan dewelke omwille van een aantal vormelijke elementen geen geloof kon gehecht worden. Bijgevolg kan ook aan deze brief weinig geloof worden gehecht.

De brief van het advocatenkantoor heeft weinig bewijswaarde, aangezien deze is opgemaakt door uw ex collega's en niet kan vastgesteld worden of deze brief effectief is opgestuurd. Het is in dit verband eigenaardig dat u de originele brief in uw bezit heeft. Er kan verwacht worden dat de originele brief opgestuurd is, en u een kopie zou hebben. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat u deze zo heeft gekregen en vermoedt u dat ze een tweede originele brief hebben gemaakt en opgestuurd. Ook na deze verklaring blijft het eigenaardig dat men twee originelen heeft gemaakt.

De brief van de kennis-advocaat bevat geen nieuwe elementen en is omwille van het privaat karakter ook geen objectieve bron.

Omwille van bovenstaande opmerkingen, en vooral na afweging van deze nieuwe documenten en elementen tegenover de herhaalde en door verschillende instanties vastgestelde tegenstrijdigheden en bedrieglijkheden, is het voorleggen van de drie nieuwe documenten en het nieuws van systematische bezoeken en huiszoekingen van jullie woning in Dagestan niet voldoende om uw geloofwaardigheid te herstellen.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht zijn etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt nog regelmatig gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich tegenwoordig door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging die door hun beperkte slagkracht hun acties beperken tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. De ordediensten proberen de rebellie te bestrijden met specifieke acties. Bij deze acties van rebellen en autoriteiten is het niet uit te sluiten dat ook burgers slachtoffer worden. Uit de informatie kan echter worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft.

De situatie in Dagestan is op dit ogenblik dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ook voor uw echtgenote Ustarkhanova Chasra (O.V. 5.705.169) en dochter Ustarkhanova Marina (O.V.

5.926.392) werd een weigeringsbeslissing genomen. Een kopie van de verklaringen van uw dochter werd toegevoegd aan uw dossier.”

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake tweede verzoekster luidt:

“U baseert uw asielaanvraag op dezelfde feiten en motieven als dewelke werden aangehaald door uw echtgenoot, Ustarkhanov Ramazan (O.V. 5.705.169).

In het kader van zijn asielaanvraag heb ik een beslissing tot weigering van het statuut van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat de nieuwe elementen en documenten onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van jullie vorige verklaringen te herstellen. Bijgevolg dient ook voor u eenzelfde conclusie te worden genomen. Een kopie van zijn beslissing, van zijn verklaringen en van de documenten is toegevoegd aan uw dossier.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht zijn etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt nog regelmatig gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich tegenwoordig door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging die door hun beperkte slagkracht hun acties beperken tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. De ordediensten proberen de rebellie te bestrijden met specifieke acties. Bij deze acties van rebellen en autoriteiten is het niet uit te sluiten dat ook burgers slachtoffer worden. Uit de informatie kan echter worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. De situatie in Dagestan is op dit ogenblik dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ook voor uw dochter Ustarkhanova Marina (O.V. 5.926.392) is een weigeringsbeslissing genomen. Een kopie van de verklaringen van uw dochter is eveneens toegevoegd aan uw dossier.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 11 maart 2008 (sic) een schending aan van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, en van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Ze stellen dat de Commissaris-generaal de documenten die ze hebben neergelegd in het kader van hun derde asielaanvraag, onvoldoende heeft onderzocht. Derhalve vragen ze om de bestreden beslissingen dan ook te vernietigen en voor verder onderzoek terug te sturen.

Ze merken op dat in de bestreden beslissing niet wordt gepreciseerd welke vormelijke gebreken werden vastgesteld in het document van het Openbaar Ministerie van Chasavyurt door hen neergelegd tijdens hun tweede asielaanvraag, en evenmin welke van deze gebreken zich herhalen in het stuk van hetzelfde parket door hen aangebracht in het kader van hun derde asielaanvraag.

Ze stellen dat de Commissaris-generaal de ex-collega's van eerste verzoeker niet heeft gecontacteerd, hoewel hij daartoe over de mogelijkheid beschikte, om onder meer na te gaan of de brief van het advocatenkantoor al dan niet werd verstuurd.

Ze leggen uit “dat het niet zo vreemd is dat de eiser over een origineel of van de brief beschikt, omdat zijn ex-collega's een kopie van die brief hebben opgestuurd en deze opnieuw ondertekend opdat aan de

Commissaris-generaal een origineel stuk kon worden getoond met hun originele handtekening, wat dan nog niet betekent dat er geen originele brief zou zijn opgestuurd naar de autoriteiten”.

Ze laten met betrekking tot de brief van de door eerste verzoeker gekende advocaat gelden “dat naast het feit dat het inderdaad wel gaat over een brief uitgaand van een privé-persoon, de bestreden beslissing daarom toch niet dit document volledig opzij kan schuiven en beweren dat er niets mee kan worden gedaan”.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoekers de schending opwerpen van een aantal rechtsartikelen, maar in hun verzoekschrift niet uitwerken hoe de bestreden beslissingen deze rechtsnormen volgens hen schenden.

2.3. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.4. Het blijkt dat verzoekers in het kader van hun derde en huidige asielaanvraag, hetzelfde asielrelaas naar voor brengen als aangevoerd tijdens hun eerste en tweede asielaanvraag. Dit asielrelaas werd echter ongeloofwaardig bevonden in beroep respectievelijk bij beslissing van 16 april 2007 van de voormalige Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen en bij arrest nr. 14 384 van 24 juli 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoekers baseren hun huidige asielaanvraag hoofdzakelijk op drie stukken, te weten een brief van 4 juni 2008 van het Parket in Chasavuyrt, een brief van 24 juni 2008 van het advocatenkantoor Svoboda en een brief van 28 juli 2008 van een advocaat door eerste verzoeker gekend.

Verder beperken verzoekers zich in hun verzoekschrift tot beweringen die zij niet staven met enig bewijs. Uit het administratief dossier (zie het verhoorblad van 16 februari 2009, p. 2) blijkt ten andere dat eerste verzoeker uitgebreid werd ondervraagd over deze drie stukken.

Met betrekking tot de drie voormelde stukken, benadrukt de Raad vooreerst dat documenten een geloofwaardig en coherent asielrelaas kunnen ondersteunen, maar niet vermogen de ongeloofwaardigheid van een relaas te lichten.

De Raad stelt vast dat de hoofding in de linkerbovenhoek op de brief van 4 juni 2008 van het parket in Chasavuyrt naar rechts overhelt ten overstaan van de getypte tekst en bovenaan het blad ook kopieerranden zichtbaar zijn, hoewel de brief werd voorgelegd als origineel document. Deze vaststellingen leiden tot het besluit dat deze brief onvoldoende authenticiteitsgaranties biedt en derhalve geen bewijswaarde heeft.

Dezelfde gebreken worden ook vastgesteld in de brief van 24 juni 2008 van het advocatenkantoor Svoboda; deze brief en de handgeschreven tekst van een door eerste verzoeker gekende advocaat hebben trouwens ook een objectieve bewijswaarde gezien ze uitgaan van particulieren -dergelijke stukken kunnen op eenvoudige sollicitatie worden bekomen- ; ook deze stukken ontberen bewijswaarde.

Wat betreft het verwijt dat de Commissaris-generaal nagelaten heeft contact op te nemen met ex-collega's van eerste verzoeker een en ander na te vragen en bevestiging te krijgen over het feit of de

brief al dan niet werd verstuurd, alhoewel hij daartoe de mogelijkheid had, wijst de Raad er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van het asielrelaas in de eerste plaats rust op de asielzoeker zelf en het niet de taak is van de Commissaris-generaal om zelf lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692, X).

Het besluit van de Commissaris-generaal is terecht dat op basis van voormelde vaststellingen en na afweging van deze nieuwe documenten en elementen tegenover de herhaalde en door verschillende instanties vastgestelde tegenstrijdigheden en bedrieglijkheden, dat het voorleggen van deze drie nieuwe documenten en het nieuws van systematische bezoeken en huiszoekingen van hun woning in Dagestan, niet voldoende is om de geloofwaardigheid van verzoekers te herstellen en aan te nemen dat ze hun land hebben verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.5. Verzoekers laten in hun verzoekschrift ook gelden dat in de bestreden beslissingen niet wordt onderzocht of ze in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, b. van de voormelde wet van 15 december 1980.

Ze stellen ook *“dat de bestreden beslissing niet is gemotiveerd omtrent de al dan niet mogelijke toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet omwille van de persoonlijke redenen die zij hebben aangehaald om niet terug te keren naar hun land van herkomst”*.

Ze vragen de bestreden beslissingen dan ook te vernietigen en voor verder onderzoek terug te sturen.

Ze stellen dat objectieve informatie vervat in het administratief dossier, bepaalt dat iedereen die in verband wordt gebracht met de rebellenbeweging in Dagestan, problemen riskeert, zodat ze menen in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c. van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.6. De Raad wijst er op dat in de bestreden beslissingen terecht wordt vastgesteld dat verzoekers hun asielrelaas geen geloofwaardigheid verdient, en aldus niet als basis kan dienen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, a., b. van de voormelde wet van 15 december 1980. Ze brengen daartoe ook geen andere elementen aan;

Op basis van de informatie die de Commissaris-generaal toevoegt aan het administratief dossier blijkt dat de situatie in Dagestan niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2 c. van voormelde wet.

Het argument van verzoekers (zie het verzoekschrift, p. 8), dat *“iedereen die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht zijn etnische origine, een risico loopt op problemen met de overheid”*, gehaald uit de motivering van de bestreden beslissing (zie p. 2) -om te weerleggen dat de loutere Tsjetsjeense origine niet kan volstaan voor de erkenning van de vluchtelingenstatus-, is niet van aard om gelet op de voormelde informatie dat de situatie in Dagestan niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2 c. van voormelde wet, te ontkrachten.

Er is derhalve geen reden om de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 toe te kennen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 maart 2010 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE